

лѣнивья сичко му са мѣчно вижда, а на прилѣжныя
и мѣчно то лесно става.

Каквото че прѣдприемѣмъ, трѣбат да го захващамы колкото е вѣзможно поскоро, като припомнямы туй разумно изрѣченіе: „Кога намѣришь врѣме то, не го оставай, защотъ ако измине, не са врата вече“. И друго то: „Каквото можешь да извѣршишь днесъ, не го напуштай за утрѣ, защото незнаешь какво може да са случи до утрѣ“.

И пакъ въ вършението то на работата, която сми прѣдприели, ако бы да срѣшнемъ прѣчкы, не треба да са боимъ и да са плашимъ че не ще сполучимъ, нека си научимъ че „Прилѣжаніе то и Труда“ наддълѣватъ на сичко противно“.

Но както трѣба да отбѣгвамы облѣниваніе то и помайваніе то за испльняніе на рѣшенія та на воля та, тѣй трѣба да отбѣгвамы и отъ малого то скорость и прѣбрѣзваніе, които често побѣркватъ работата; защото бѣра та работа рѣдко быва добра.

И тъй, тръба въистинж съка работа да са
върши дължително и скоричко; но въ същото време
додѣ са искара тя нужно е да са потръбява по-
тръбно то време и да са дава еще и прилично то
вниманіе, за да става работа та добре.

Тъзи сѫ обязанности тѣ, които сми длъжни да пазимъ за радѣніе то на душя та, сирѣчъ да са грыжимъ да обогатимъ ума си съсъ много и полезни знанія; да обучявамы памет-та да пази едини-